

همایش علمی پژوهشی فقه و حقوق اسلامی

نهاد برگزار کننده همایش: موسسه قانون یار

((با حمایت معنوی مرکز علمی کاربردی سازمان همیاری شهرداری های استان اصفهان))

سردبیر علمی و مسئول برگزاری همایش: دکتر بهنام اسدی
شماره مجوز: ۹۸/۷۸۸۶۴-۲۳۵۱
سال برگزاری همایش: ۱۳۹۸
شماره مقاله: ۱۱۹۵/۳۵۱
رده بندی کنگره: الف ۱۰۱/۲

نقش کمیته بین المللی صلیب سرخ در حمایت از مفقودین

دکتر غلامعلی قاسمی^۱

استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه قم

مریم شاکری فر

کارشناس ارشد حقوق بین الملل دانشگاه قم

چکیده

جنگ به عنوان یک پدیده مذموم، اختلالات اجتماعی و اجرایی خطرناکی را به همراه دارد. برای کاستن از این اختلالات و آثار سوء در صحنه بین المللی نظامی شکل گرفت به نام کمیته بین المللی صلیب سرخ که ایده تلطیف آثار جنگ را واقعیت بخشید زیرا این نهاد همواره در صدد ایجاد موازنه و آشتی میان مفهوم «ضرورت نظامی» و مفهوم «کرامت ذاتی انسان» است و از طرق مختلفی به اعمال این تعادل که هدف حقوق بشردوستانه نیز هست کمک می کند. تحول در وظایف و اختیارات کمیته بین المللی صلیب سرخ را در زمینه حقوق بین الملل می توان در قطعنامه ۷۷۱ (۱۹۹۲) شورای امنیت در مورد بوسنی و هرزگوین، ملاحظه نمود. حفظ واحد خانواده یک حق جهانی است و مورد حمایت قانون است. کمیته بین المللی صلیب سرخ هر آنچه می تواند برای پیوند دوباره ی افرادی که در نتیجه درگیری از یکدیگر جدا شده اند، انجام می دهد. خانواده های هزاران نفر از کسانی که به علت درگیری و خشونت گم شده اند، به علت شرایط سختی که از گم شدن افراد عزیزشان تجربه می کنند. افراد زیادی بدون

^۱ نویسنده مسئول

توجه به مرد یا زن، سن و سال، وابستگی سیاسی، ملیت، نژاد و یا وابستگی مذهبی و دینی دائماً در حال دریافت حمایت‌هایی از صلیب سرخ هستند که نیازهای روانشناسی و اقتصادی- اجتماعی‌شان را تأمین می‌کند. کمیته از تمامی امکانات موجود و تکنولوژی‌های روز برای کمک و حمایت از این افراد بهره جسته است و در جهت کاهش آلام مفقودین و خانواده‌های آن‌ها موفق عمل کرده است اما فعالیت‌های این گونه نهادها بیش‌تر مربوط به زمانی است که افراد مفقود و یا ناپدید شده‌اند در واقع بعد از بروز این مشکل است اما متأسفانه، اقدامات کافی پیشگیرانه برای جلوگیری از ناپدید شدن و ارائه اطلاعات حیاتی در درگیری‌های اخیر صورت نگرفته است.

واژگان کلیدی: کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، مفقودین، پیام‌های سرخ، حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مقررات عرفی

مقدمه

جنگ به عنوان یک پدیده مذموم، آثاری همچون گرسنگی، تخریب زیرساخت‌ها، نابودی مراعات، کشتارها، آوارگی و بی‌خانمانی، جدا شدن اعضای خانواده‌ها از یکدیگر، مفقود شدن افراد و به طور کلی اختلالات اجتماعی و اجرایی خطرناکی را به همراه دارد. برای کاستن از این اختلالات و آثار سوء به تدریج در صحنه بین‌المللی نظامی شکل گرفت که توسط یک سوییسی به نام هانری دونانت به تدریج شکل گرفت او در ابتدا دولت‌ها را برای ایجاد پاره‌ای از اصول بین‌المللی در قالب تصویب کنوانسیون غیرقابل نقض دعوت به عمل آورد و طی آن اقدام به حمایت حقوقی از مجروحان نظامی در صحنه نبرد نمود. در گام دوم او پیشنهاد ایجاد یک انجمن ملی را داد که وظیفه آن تهیه و آماده‌سازی لوازم و پرسنل مورد نیاز در زمان جنگ برای کمک به زخمیان و بیماران بود و خدمات بهداشتی ارتش را تقویت می‌نمود.

(Dunant, 1986) در واقع وی با ایجاد این انجمن که بعدها به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ^۱ تغییر نام داد. ایده تلطیف آثار جنگ را واقعیت بخشید زیرا این نهاد همواره در صدد ایجاد موازنه و آشتی میان مفهوم «ضرورت نظامی»^۲ و مفهوم «کرامت ذاتی انسان»^۳ است و از طرق مختلفی به اعمال این تعادل که هدف حقوق بشردوستانه نیز هست کمک می‌کند کمیته واقعیات جامعه بین‌المللی را با آرمان‌گرایی فرد تلفیق می‌کند و همواره نوع‌دوستی را بر عدالت مرجح می‌داند. (ر.ک مروت، ۱۳۹۰، ۳۳۰)

به عبارت دقیق‌تر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ یک نهاد بین‌المللی غیر دولتی (NGO) است که فلسفه وجودی آن کمک رساندن به قربانیان درگیری‌های مسلحانه بوده است. این کمیته به تدریج رسالت خود را توسعه داد. تا جایی که امروزه بعنوان یک نهاد قانونگذار نیز به شمار می‌آید. به طور کلی نهادهایی که برای دست یافتن به اهداف مشخصی تأسیس شده‌اند ممکن است در طول زمان مبادرت به اقداماتی کنند که در بادی امر و در زمان ایجادشان مدنظر نبوده است. تقریباً همه سازمان‌های بین‌المللی (دولتی یا غیر دولتی) مشمول این قاعده هستند. کمیته می‌تواند قوانین و عرف‌های حقوقی درگیری‌های مسلحانه را تفسیر و حتی ایجاد نماید. در کنار کمیته، نهادهای متعدد نیز کارکردهای مشابهی دارند لیکن در این میان کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نقش درجه اول را ایفا نموده و علاوه بر این که مأموریت آن مشخصاً بر حقوق جنگ تمرکز دارد، کمیته این حقوق را به صورت حق‌های انسانی در آورده و به حقوق بشردوستانه بین‌المللی مبدل ساخته است؛ در حالی که، مثلاً کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو (۱۹۴۹) در زمان تصویب شان معاهداتی صرفاً بین‌الدولی و بر اساس رفتار متقابل بوده و اجرا شده‌اند، امروزه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ آنها را کنوانسیون‌هایی

3 | ^۱. International Committee of Red Cross

^۲. Military necessity

^۳. Human Dignity

تعبیر می‌کند که نه حاوی روابط قراردادی مبتنی بر رفتار متقابل که در تعقیب منافع ملی هر یک از اعضا منعقد شده باشند، بلکه بیشتر به منزله تأیید رسمی اصول و تعهدات بی قید و شرط، تلقی می‌شوند. اهمیت کار کمیته بین المللی صلیب سرخ فراتر از حوزه حقوق بشردوستانه بین المللی رفته در مواردی مجموعه سیستم حقوقی بین المللی را تحت تأثیر خود قرار داده است، اقدام بی سابقه کمیته در اعلام طرح مطالعاتی خود راجع به "حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی" از این روست. این طرح که پس از سال‌های طولانی در سال ۲۰۰۵ انتشار یافت در صدد احراز واعلام آن دسته از قواعد حقوق بشردوستانه بین المللی است که بخشی از حقوق بین الملل عرفی شده‌اند. مسلماً این طرح مطالعاتی حکایت از اهمیت حقوق بین الملل عرفی در حوزه حقوق بشردوستانه بین المللی گذاشته و در جهت تعیین چگونگی شکل‌گیری حقوق عرفی نیز نقش ایفا می‌کند که می‌تواند مسئله منابع حقوق بین الملل را در برگیرد. (صدرایی، ۱۳۹۲، ۲) مهم تراز همه این که، در خود حوزه حقوق بشردوستانه بین المللی خلایایی وجود دارند که کمیته به دنبال پرکردن آنهاست؛ از آنجائیکه تعداد قابل توجهی از دولت‌ها، از جمله ایالات متحده آمریکا و ایران پروتکل‌های اول و دوم الحاقی به کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو را تصویب نکرده‌اند، اگر جامعه بین المللی بتواند ثابت کند که مفاد این پروتکل‌ها به صورت حقوق بین الملل عرفی درآمده و از این رو، عدم تصویب این قبیل دولت‌ها بی فایده است کمک بسیار شایانی به آرمان حقوق بشردوستانه بین المللی شده است. و چنانچه اقدام کمیته در طرح به منزله اثبات ماهیت عرفی قواعد پروتکل‌های الحاقی ۴۱۱۲ مطالعاتی خود و انتشار طرح باشد این اثبات باید مسجل و ثبت شود و طرح کمیته در حکم ثبت چنین اثباتی است. در این تحقیق درصدد پاسخ به چند پرسش به شرح ذیل می‌باشیم: آیا کمیته بین المللی صلیب سرخ نقشی در حمایت از قربانیان جنگ و به ویژه مفقودین ایفا می‌کند؟ در صورتی که پاسخ مثبت باشد چگونه

وبه چه شکل این نقش را ایفا می کند؟ از چه راهکارها و ابزارهایی در این راستا بهره می گیرد؟ میزان تأثیرگذاری این اقدامات در چه سطحی است؟

بخش اول: تحولات در وظایف و اختیارات کمیته بین المللی صلیب سرخ

تحول در وظایف و اختیارات کمیته بین المللی صلیب سرخ را در زمینه ی حقوق بین الملل می توان در قطعنامه ۷۷۱ (۱۹۹۲) شورای امنیت در مورد بوسنی و هرزگوین، ملاحظه نمود. شورا مجدد در قطعنامه ۱۴۸۳ (۲۰۰۳) در مورد عراق مقام اشغالگر را مکلف کرد با کمیته بین المللی صلیب سرخ در اتخاذ تدابیری در مورد مفقودین آنان در عراق مشورت کند. (ضیایی بیگدلی، ۱۳۸۶، ۶۶۶) درگیری بالکان با اعدام های دسته جمعی و گورهای نامعلوم - حدود ۲۰،۰۰۰ نفر ناپدید شد. بین سال های ۱۹۴۵ تا ۱۹۹۱ بین ۶۰۰۰ تا ۸۰۰۰ در آلبانی مفقود شده اند در سال ۲۰۱۰ یک گروه کاری برای جست وجو، شناسایی افرادی که در دوره ی کمونیست ناپدید شده بودند ایجاد شد؛ اما از آن زمان تاکنون پیشرفت قابل توجه ای از این گروه گزارش نشده است. برآورد شده است در درگیری های مسلحانه دهه ۱۹۹۰ در بالکان غربی شامل بوسنی وهرزه گوین، کرواسی مونته نگرو، کوزوو، صربستان و یوگسلاوی سابق و مقدونیه با کمک کمیته بین المللی صلیب سرخ و کمیسیون بین المللی مفقودین، سرنوشت و مکان ۷۰ درصد از افراد مفقود شده اکنون شناسایی شده است. از ژوئن ۲۰۱۵ تاکنون خانواده ی ۱۰ هزار ۸۲۴ فرد مفقود در سراسر منطقه بالکان هنوز به دنبال عزیزانشان هستند (Missing persons and victims) در آفریقا، ده ها هزار خانواده از فرار از تعارض جدا شده اند. در بسیاری از موارد این کودکان هستند که رنج می برند. هیچ قاره از این مشکل فرار نکرده و در سراسر جهان صدها هزار نفر نیز تحت تأثیر قرار گرفته اند. تا همین اواخر این مسئله که از سوی کمیته بین المللی صلیب سرخ «تراژدی پنهان» نامیده شده است، توجه کافی از سوی جامعه بین الملل را جلب

نکرد. به همین دلیل ICRC یک اجلاس بین‌المللی در سال ۲۰۰۳ برای حل مشکل افراد گمشده و یافتن راه‌هایی برای کمک به خانواده‌ها و جوامع آسیب‌دیده برگزار کرد. سازمان‌های دولتی، بشردوستانه و حقوق بشر، صلیب سرخ و هلال‌احمر، کارشناسان و مهم‌تر از همه، انجمن خانواده‌های مفقودین در آن حضور داشتند. این حق را برای شناخت سرنوشت مفقودین که قبلاً در قوانین بین‌المللی بشردوستانه و حقوق بشر تعریف شده بود، تأیید کرد. در این اجلاس به نقش حیاتی پزشکی قانونی و مدیریت مناسب بقایای انسان و شبکه‌هایی که ارتباطات خانوادگی را مجدداً برقرار می‌کنند که در آن ICRC، صلیب سرخ و هلال‌احمر و بسیاری از انجمن‌های خانوادگی درگیر هستند تأکید شد. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ بعداً این کنفرانس کار خود را ادامه داد. این کمیته در کمیته پیش‌نویس که منجر به کنوانسیون بین‌المللی برای حفاظت از همه افراد از ناپدیدشدن اجباری شد و توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در دسامبر ۲۰۰۶ به تصویب رسید، تأثیر بسزایی داشت.

بخش دوم: وظایف کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

در نتیجه درگیری مسلحانه، اسرای جنگی و آوارگان داخلی از دوستان آشنایان و خانواده‌های خود جدا می‌شوند؛ خانواده‌ها پراکنده و انسان‌ها مفقود می‌گردند. (Martin, 2002, 702) کنوانسیون‌های ژنو، به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ اجازه می‌دهند که وظایف زیر را انجام دهد:

(۱) ارسال پیام‌های خانوادگی و اطلاعات دیگر.

این مورد عبارت است از:

الف) دریافت و ثبت کارت‌های اسارت اسرای جنگی و کارت‌های بازداشت غیرنظامیان. رونوشتی از این کارت‌ها برای خانواده‌ی اسرا و زندانیان ارسال می‌شود؛
ب) ارسال نامه میان افرادی که از آزادی‌شان محروم شده‌اند و خانواده‌های آنان؛ ج)

ارسال خبرهای خانوادگی (پیام‌های سرخ) میان اعضای پراکنده‌شده‌ی یک خانواده، وقتی که کانال‌های عادی پستی قابل اطمینان نباشند؛ (د) دریافت و انتقال آگهی‌های فوت.

به‌طور کلی، دفتر مرکزی پیگیری صلیب سرخ به‌عنوان یک واسطه میان دو طرف درگیری یا به عبارت دقیق‌تر میان دفاتر اطلاعات ملی آن‌ها برای انتقال اطلاعات درباره‌ی اشخاص مورد حمایت حقوق بشردوستانه، فعالیت می‌کند.

۲) تحقیق در مورد محل سکونت افراد گمشده و گردهم آوردن مجدد خانواده‌های پراکنده است.

که در رابطه با این وظایف در ادامه توضیحات بیشتری ارائه خواهد شد:

بند اول: ارسال پیام‌های خانوادگی و اطلاعات دیگر

در زمان جنگ، در اکثر مواقع، ارتباطات پستی و تلفنی قطع یا مختل است و ارتباط مستقیم امکان‌پذیر نیست. در چنین مواردی، مردم می‌توانند از طریق پیام‌های صلیب سرخ خبرهای کاملاً شخصی برای خانواده‌ی خود بفرستند و یا چنین اخبار را دریافت کنند. ارسال این پیام‌ها تا زمان برقراری مجدد ادامه می‌یابد. برگه‌های پیام صلیب سرخ دارای یک قالب و شکل استاندارد با فضایی برای نوشتن پیام‌های نشانی‌گیرنده و فرستنده است. کمیته باید همیشه اجازه و تأییدیه مقامات مربوطه را برای انجام خدمات خود داشته باشد و برای به دست آوردن اعتماد و دقیق بودن در کار و در کل برای حفظ امنیت گیرنده‌ی پیام، بسیار مهم است که پیام‌ها خیلی خصوصی و شخصی باشند. برای همین نباید چیزی در مورد سیاست مذهب یا نظامی در آن‌ها نوشته شود. برای همین کمیته تمام پیام‌ها را کنترل می‌کند و همه‌ی اطلاعات از این قبیل را سانسور می‌کند. به دلیل این که نامه‌ها یا پیام‌ها سرباز می‌باشند، مقامات دولتی، همچنین مقامات زندان

حق دارند که تمام نامه‌ها را بخوانند. (Restoring family lin,p5) (کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و کارکنان صلیب سرخ و هلال احمر با همکاری سایر سازمان‌ها، پیام‌های صلیب سرخ را به طرق مختلف زیر جمع‌آوری، ارسال و توزیع می‌کنند. تحویل در منزل؛ تماس با همسایگان، ریش‌سفیدان دهکده یا رئیس طوایف و ایل؛ فهرست ملاقات کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر، اردوگاه‌های پناهندگان و سایر اماکن عمومی که گیرنده‌ی نامه ممکن است به آن رجوع کند؛ انتشار نام گیرندگان نامه در نشریات، برنامه‌های رادیویی یا بر روی شبکه‌های ارتباط جمعی و عمومی (در یوگوسلاوی سابق و رواندا، بی‌بی‌سی با کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همکاری کرده، نام افرادی را که خانواده و بستگان در جستجوی آن‌ها بودند، اعلام می‌کرد. در زئیر نیز «خبرنگاران بدون مرز» یک برنامه مشابه در «رادیو آگاتاشیا» پخش می‌کردند.) (sassoli,2002,848)

بند دوم: پیوند مجدد خانواده‌ها

حفظ واحد خانواده یک حق جهانی است و مورد حمایت قانون است. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ هر آنچه می‌تواند برای پیوند دوباره‌ی افرادی که در نتیجه درگیری از یکدیگر جدا شده‌اند، انجام می‌دهد. خانواده‌های هزاران نفر از کسانی که به علت درگیری و خشونت گم شده‌اند، به علت شرایط سختی که از گم شدن افراد عزیزشان تجربه می‌کنند. افراد زیادی بدون توجه به مرد یا زن، سن و سال، وابستگی سیاسی، ملیت، نژاد و یا وابستگی مذهبی و دینی دائماً در حال دریافت حمایت‌هایی از صلیب سرخ هستند که نیازهای روانشناسی و اقتصادی-اجتماعی‌شان را تأمین می‌کند. (در انتظار خبر، ۱۳۸۲، ۱۲)

خانواده‌های مفقودین دارای نیازهای خاصی هستند که توسط کنفرانس بین‌المللی کارشناسان دولتی و غیردولتی ۲۰۰۳ در رابطه با مفقودین به رسمیت شناخته شده و

توسط ۲۸ مین کنفرانس بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر در سال جاری تصویب شد. این‌ها شامل نیاز به دانستن، نیاز به انجام مراسم یادبود، نیاز به دریافت حمایت اقتصادی، روحی و روانی و اجتماعی، نیاز به تسکین رنج و درد و نیاز به عدالت است. تا زمانی که این نیازها برآورده شوند، خانواده‌ها نمی‌توانند به راحتی زندگی خود را بازسازی کنند. بیست‌وششمین کنفرانس بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر در سال ۱۹۹۵ قویاً از طرف‌های درگیری خواست که خانواده‌ها را از سرنوشت بستگانشان که در درگیری مفقود شده‌اند مطلع کند. (هنکرتزو دوسوالدبک، ۱۳۹۲، ۶۱۰) کنفرانس بین‌المللی صلیب سرخ در قطعنامه‌های مصوب در سال‌های ۱۹۸۶، ۱۹۹۵ و ۱۹۹۹ نیز بر حق خانواده‌ها بر آگاهی از سرنوشت بستگانشان تأکید قاطعانه دارد. خانواده‌های افراد مفقود اصولاً هزینه‌های زیادی را صرف پیدا کردن خویشان مفقود خود می‌کنند آن‌ها ممکن است در این راه زمین، دام و یا دیگر دارایی‌های خود را صرف کرده و یا از طریق قرض یا وام گرفتن درصدد تأمین هزینه‌های جست‌وجوی گمشدگان خود برآیند و گاه با ترک شغل‌های خود به مناطق دور، برای یافتن عزیزانشان سفر می‌کنند. مقامات به ندرت مسئولیت گم‌شدن را به عنوان یک وضعیت قانونی در نظر می‌گیرند. و این عدم شناسایی، بر اموال، ارث، سرپرستی و حتی ازدواج مجدد تأثیر می‌گذارد. اعضای خانواده‌های مفقودین به ندرت از مزایای اجتماعی مشابهی که برای متوفیان شناخته شده است برخوردار می‌شوند. و اگر فرد مفقود بدهی‌هایی داشته باشد برای اعضای خانواده وی به ارث می‌رسد. اگرچه اعلام مرگ یک فرد می‌تواند به خانواده - ی وی اجازه دهد که وضعیت قانونی روشن پیدا کنند و مزایایی از جمله دسترسی به حساب‌های بانکی فرد و ... داشته باشد اما در بسیاری از موارد این اقدام به دلیل نامشخص بود سرنوشت فرد مفقود یعنی مرده یا زنده بودن وی غیرممکن است. پیوند مجدد اعضای خانواده‌هایی که بر اثر جنگ و درگیری از هم دور افتاده‌اند، غالباً فرآیند اداری طولانی را می‌طلبد. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ پیش از تشکیل سازمان «پیوند

اعضای خانواده» باید اطمینان حاصل می‌کرد که چنین حرکتی به نفع افراد درگیر در جنگ است. این سازمان با موافقت افراد ذی‌ربط روابط خانوادگی آن‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد. به علاوه، از طرف‌ها و کشورهای درگیر در جنگ و کشورهای ترانزیت، مجوزها و ویزاهای مورد نیاز را اخذ می‌کند. اولویت به افرادی داده می‌شود که به حمایت‌های خاص نیاز دارند، مانند کودکان بی سرپرست، افراد کهنسالی که تنها زندگی می‌کنند و زندانیان آزاد شده و همچنین خویشاوندان نزدیک این افراد. در جنگ بسیاری از مردم اوراق هویت و شناسایی خود را ازدست‌رفته می‌دهند. آن‌ها هیچ راهی برای گرفتن اوراق جدیدی که بتوانند توسط آن‌ها به وطن خود بازگردند و یا به یک کشور میزبان بروند، ندارند. به منظور کمک در چنین مواردی، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ پس از پایان جنگ جهانی دوم، با استفاده از حقوق خود اقدام صدور مدارک مسافرت موقتی با اعتبار بین‌المللی کرده است. امروزه کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، سالیانه هزاران مجوز مسافرت برای پناهندگان و افراد سرگردان یا افراد فاقد اوراق شناسایی ملی صادر می‌کند. این سند جایگزین پاسپورت یا سایر اوراق شناسایی نیست و فقط برای مدت سفر اعتبار دارد.

بخش سوم: استفاده از تکنولوژی‌های روز برای دریافت اطلاعات قربانیان

برای پوشش دادن زاویه‌های مختلف فعالیت‌های متنوعی که صلیب سرخ انجام می‌دهد و انجام فعالیت‌های مرتبط و اثرگذار (تا آنجایی که امکان دارد) از تکنولوژی‌های نوین، استفاده شده است. تکنولوژی‌هایی مانند دامین‌های ارتباطاتی و تکنولوژی‌های مپی‌نگ، خدمات سلامتی مبدعانه و راهکارهای پناهگاه سازی نوآورانه و مدیریت نوین آب و مسکن از جمله استفاده از رویکردهای متأخر برای خدمات‌رسانی هرچه اثرگذارتر در این سازمان ذکر شده است. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ علاوه بر استفاده از سرویس پیام‌ها صلیب سرخ، امکانات مختلف دیگر نظیر تلفن همراه، تلفن ماهواره‌ای، پخش رادیویی و اینترنت را نیز برای برقراری مجدد

ارتباطات خانوادگی فراهم کرده است. برای کاهش قسمتی از مشکلات درگیری در سال ۱۹۹۹ بالکان، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ شبکه اینترنتی اخبار خانوادگی را راه‌اندازی کرد. از طریق مراجعه به نشانی اینترنتی <http://www.familylinks.icrc.org> و یا از طریق وب‌سایت کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به نشانی <http://www.icrc.org> به این شبکه، به‌منظور برقراری مجدد ارتباطات و پیوندهای خانوادگی راه‌اندازی شده است، دسترسی یافت. این وب‌سایت خدمات و موقعیت‌های زیر را فراهم می‌کند:

الف) قربانیان درگیری یا بلایای طبیعی می‌توانند نام و محل اقامت فعلی خود را باهدف یافتن بستگان در این سایت درج کنند؛ ب) مراجعان می‌توانند نام شخصی را که به دنبال او می‌گردند و نام و نشانی خود را با این تصور و امید که آن‌کسانی که در پی او هستند، به این سایت مراجعه خواهند کرد، در این سایت ثبت کنند؛ ج) هر کاربری می‌تواند به اسامی منتشرشده در این سایت دسترسی داشته باشد؛ د) هر کاربری می‌تواند برای بستگان خود پیام الکترونیکی صلیب سرخ بفرستد، به شرط این- که نشانی از آن‌ها داشته باشد. پیام به نزدیک‌ترین نمایندگی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ یا دفاتر صلیب سرخ یا هلال‌احمر ارسال می‌شود آن‌ها برای تحویل نامه اقدام می‌کنند. کلیه اطلاعاتی که در مورد قربانیان جنگ به‌وسیله کمیته بین‌المللی صلیب سرخ جمع‌آوری می‌شود، به یک بانک اطلاعاتی وارد می‌گردد. این بانک اطلاعاتی که قادر است میلیون‌ها داده را پردازش کند، در نمایندگی‌های مختلف سراسر جهان تدوین می‌شود. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ بانک‌های اطلاعاتی مختلفی را در اختیار دارد. برخی از اطلاعات در صورت لزوم در اختیار سایر سازمان‌های بشردوستانه که با کمیته بین‌المللی صلیب سرخ همکاری دارند، قرار می‌گیرد. به شرط آن‌که حفاظت از اطلاعات شخصی تضمین شده باشد. (مروت، همان، ۳۴۷)

بخش چهارم: همکاری‌های بشردوستانه در عمل

به منظور پیوند مجدد اعضای خانواده کشورهای درگیر در جنگ، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ با جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در سراسر جهان همکاری می‌کند. در نواحی جنگ‌زده و در تمام مناطق جهان، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ با کارمندان و داوطلبان جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر کشورهای مربوطه همکاری می‌کند. آژانس مرکز ردیابی و خدمات ردیابی تمامی جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در سراسر جهان، یک شبکه جهانی برای برقراری پیوند مجدد اعضای خانواده‌ها تشکیل داده‌اند. آژانس مرکزی ردیابی، سعی بر آگاهی از وضعیت کارکنان نظامی مجروح و بیمار دستگیر شده و نظارت بر شرایط آن‌ها دارد ارسال کارت‌های بازداشت، اعلام تغییر آدرس انتقال گیرندگان، تبادل پیام‌های خانوادگی، مدارک مربوط به کارکنان نظامی که در بازداشت فوت کرده‌اند و تحقیق در خصوص سلامت اسرا، از جمله اقدامات دیگر آژانس ردیابی است. کمیته، در گزارش خود در سال ۲۰۰۹، رویه غالب آژانس مرکزی ردیابی را حمایت از جمعیت غیرنظامی و افراد محروم از آزادی، اعاده ارتباطات خانوادگی، جستجوی مفقودین و ایجاد ارتباط با خانواده‌های آنان و سازمان‌های مسئول عنوان کرده است.

بخش پنجم: تحولات انجام‌شده توسط کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در بیش از ۶۰ کشور جهان جهت کمک به افراد مفقود و خانواده‌هایشان کار می‌کند. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مناطق مختلفی از جهان برای حل مسئله افراد مفقود شده فعالیت می‌کند از جمله در:

- آفریقا: آنگولا، کوه دلوایر، ایرتیره، اتیوپی، جمهوری دموکراتیک کنگو، سومالی، نامیبیا، سودان و زیمبابوه.

- آسیا و حوزه اقیانوس آرام: تیمور شرقی، اندونزی، نپال، پاکستان، فیلیپین و سریلانکا
 - اروپا: آلبانی، آذربایجان، بوسنی و هرزگوین، قبرس، یوگسلاوی سابق، روسیه، مقدونیه، گرجستان و کوزوو.
 - آمریکا: آرژانتین، شیلی، کلمبیا، گواتمالا، هائیتی و پرو.
 - خاورمیانه و شمال آفریقا: ایران، عراق، اردن، کویت و مراکش.
- تغییراتی که ICRC در سال ۲۰۱۵ ایجاد کرد:

- ۱۰۰۰ کودک مجدداً به خانواده‌هایشان پیوستند.
- ۳۶۵۰ خانواده که عزیزانشان مفقود شده بود در ۲۱ کشور جهان از حمایت‌های روحی روانی برخوردار شدند.
- ۴۷۹۰۰۰ خانواده توانستند تماس تلفنی رایگان با عزیزانشان برقرار سازند.
- ۲۵۷۰۰ تن از بازداشت‌شدگان به صورت جداگانه مورد بازدید این کمیته قرار گرفتن و بر وضعیت آن‌ها نظارت حاصل شد.
- ۱۹ کشور در زمینه‌ی توسعه قوانین و مقررات مربوط به افراد مفقود شده و خانواده‌های آن‌ها مورد حمایت قرار گرفتند.
- خدمات قانونی بشردوستانه در ۵۳ کشور ارائه شد.

بخش ششم: فعالیت‌های انجام‌شده در جهت کاهش آلام مفقودین و خانواده‌های آن‌ها

در برخی از موارد کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و دیگر سازمان‌های فعال در زمینه‌ی حقوق بشردوستانه، بعد از جنگ تقریباً تمام مفقودین را مرده اعلام می‌کنند؛ و این به نظر برای خانواده‌های مفقودین بهتر است از این جهت که خود را برای پذیرفتن واقعیت و شروع مراسم عزاداری آماده می‌کنند و به‌واقع از بلا تکلیفی خارج می‌شوند. با این حال این موضوع باعث ایجاد دردها و مشکلات عدیده‌ی دیگر می‌شود. از جمله

این که اغلب خانواده‌ها امیدوارند که بستگان مفقودشده‌ی خود را زنده ببابند و اعلام خبر مرگ آن‌ها تمام امیدهای آن‌ها را از بین می‌برد؛ و به همین خاطر است که اغلب خانواده‌ها از انتشار هرگونه خبری مبنی بر مرگ عزیزان مفقود خود جلوگیری به عمل آورده و حتی نسبت به کسانی که این اخبار را به آن‌ها می‌رسانند احساس خشم دارند حتی ممکن است آن‌ها را مسئول مرگ عزیزانشان قلمداد کنند. پس باید یک سازمان بشردوستانه مانند کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ زمانی که دلایل قطعی مبنی بر مرگ فرد مفقودشده وجود دارد این امید واهی آن‌ها را از بین ببرد. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، برای نجات جان انسان‌ها و حمایت از زندگی افراد و کمک به آن‌ها و همچنین توانمندسازی خانواده‌ها به آن‌ها ملحق می‌شود؛ از این‌رو اغلب فرض را بر این می‌گذارد که فرد مفقودشده زنده و یا بازداشت‌شده است و بر این فرض فعالیت می‌کنند. بسیاری از اشکال حمایت و پشتیبانی از خانواده‌ها فارق از این که فرد مفقود، زنده یا مرده فرض شود، امکان‌پذیر است. خانواده‌های مفقودین در وضعیت بسیار سخت و نگران‌کننده‌ای به سر می‌برند و علاوه بر خود افراد گمشده به معنای وسیع‌تر تمام اعضای خانواده‌های آن‌ها را باید قربانی تلقی کرد چنین وضعیتی قطعاً اثر مستقیمی بر سایرین نیز دارد و کل جامعه و همچنین تضمین صلح پایدار را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به همین دلیل یک‌روند چندبعدی از عدالت انتقال باهدف ارزیابی دوران خشونت‌بار گذشته انجام گرفته است. اگر شخص مفقودشده فوت کرد باید خانواده‌ی او را از این جریان مطلع ساخت. از آنجایی که این مسئله در عمل واقعیت ندارد، طرفین درگیر موظف به شناسایی تمام افراد فوت‌شده‌ای که پیدا می‌کنند، نیستند طرفین متخاصم باید فقط در جهت جمع‌آوری اطلاعاتی که به شناسایی جنازه‌های مفقودین کمک می‌کند، تلاش به عمل آورند (در صورتی که شخص فوت‌شده دارای کارت یا اتیکت شناسایی باشد، چنان که حقوق بین‌الملل بشردوستانه این مسئله را توصیه نموده است این کار آسان‌تر صورت می‌پذیرد). (سلطانی، ۱۳۹۴، ۳۸-۳۶)

بند اول: تشکیل گروه‌های کاری

به منظور باز کردن راهی به سوی صلح، دموکراسی و احترام به حقوق بشر و بشردوستانه باید موضوع افراد گمشده را در ارتباط با جامعه به خوبی مدنظر قرارداد، چرا که این‌ها، بیشترین موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را تشکیل می‌دهند. در تمامی پرونده‌ها پی بردن به این که آیا فرد مفقود شده مرده یا زنده است نیازمند طی مراحل جهت جمع‌آوری اطلاعات مرتبط است بدین منظور انواع مختلف نهادها باید سازمان‌دهی و تشکیل شوند در برخی پرونده‌ها مقامات داخلی ترجیح می‌دهند سازوکارهایی ایجاد کنند که کارشان به شفاف‌سازی سرنوشت اشخاص مفقود شده متمرکز باشد. به عنوان نمونه در سال‌های اخیر، دو گروه کاری چندجانبه ویژه افراد مفقود، جهت جست‌وجوی این افراد در ارتباط با مخاصمات کوزوو و بوسنی و آگاه کردن خانواده‌های این افراد از سرنوشت آن‌ها تأسیس شد این گروه کاری ممکن است مسائل حقوقی و اداری این خانواده نیز بررسی کننده هر دو سازوکار فوق‌الذکر در چهارچوب روند صلح سازمان‌دهی شدند که نمایندگانی از تمام طرف‌ها را در برمی‌گیرد که مطابق با موازین حقوق بشردوستانه باید تمام اقدامات لازم برای توانمند ساختن خانواده‌ها نسبت به احقاق حق آگاهی از سرنوشت بستگانشان را انجام دهند. به‌ویژه باید تمام اقدامات ممکن در رابطه با مفقودین به عمل آورند و مردگان را قبل از آن که اجسادشان سربه نیست شود شناسایی کرده و مقامات مربوطه خانواده‌های آن‌ها را از هویت متوفی و محل اجساد آن‌ها مطلع کنند به این منظور، به ادارات و مراکز نظامی مربوط (پلیس، نیروهای مسلح و امثالهم) باید دستور داده شود که تمام اطلاعات مربوط برای گروه‌های کاری را تهیه و با آن‌ها همکاری کنند. هر دو گروه کاری توسط کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و در راستای اختیارات و ظرفیت آن، به عنوان یک میانجی بی‌طرف که توسط همه‌ی طرف‌ها پذیرفته شده است، منصوب می‌شوند شناسایی طرف یا افراد مسئول توقیف، فوت یا ناپدیدشدگی افراد مفقود یا

جمع آوری مدارک مربوط به آن جزو وظایف این دو گروه کاری نمی باشد و به تمام مسائل مربوط به رسیدگی های قضایی باید کاملاً جدا از گروه کاری پرداخته شود.

بند دوم: تشکیل دادگاه های بین المللی

خانواده های قربانیان می توانند در مراحل مختلف رسیدگی های کیفری دخالت کرده و حق خود مبنی بر آگاهی از سرنوشت بستگانشان را اعمال نماید. به عنوان مثال مرحله تحقیق می تواند مجرای مناسبی برای خانواده های مفقودین جهت کسب اطلاعات مربوط باشد. هنگامی که دادگاه های بین المللی به کشتارهای گسترده رسیدگی و راجع به آنها تحقیق می کنند و آغاز به نبش قبر در حد وسیع و کالبدشکافی اجساد می نمایند. تمامی این تلاش ها باید در جهت رعایت هر چه بیشتر مصالح خانواده ها صورت گیرد و در عین حال افراد مسئول چنین جنایاتی نیز به پیشگاه عدالت آورده شوند. نبش قبر می تواند آنچه را که به قربانیان چنین قتل هایی رفته است آشکار کند و به خانواده ها اطلاعاتی را راجع به عزیزانشان بدهد. همچنین به خویشاوندان آنها امکان گرامی داشت متوفی را مطابق با آموزه های فرهنگی و مذهبی خودشان می دهد. متأسفانه دادگاه های بین المللی با کمبود منابع لازم برای تشخیص هویت اجساد فراتر از الگوهای شناسایی متداول مواجه اند در تعدادی از پرونده ها نبش قبر به وضعیت های ناخوشایندی منجر شده است که در آن اگرچه مرگ بر مبنای اهداف جنایی بوده است اما از آنجا که جریان شناسایی بسیار وقت گیر و نیازمند فناوری های متعدد بوده است جسد مجدداً دفن شده است به این ترتیب خانواده های متوفیان از پی بردن به سرنوشت بستگانشان یا دریافت اجساد آنها محروم شدند. (Ibid, 358) باید دانست که خانواده های قربانیان ممکن است نیازهای متعدد و متنوعی داشته باشند؛ بنابراین بهتر است از طریق مکانیزم های چندگانه و نه فقط از یک روش و مسیر واحد استفاده شود. مکانیزم های قضایی و غیر قضایی لزوماً دو مسیر جایگزین نیستند. بلکه آنها باید

توافقنامه‌های مشترک را برای به اشتراک گذاشتن اطلاعات و دیگر منابع را برای پاسخگویی به نیازهای خانواده‌ها و در زمینه‌ی اطلاعات و پاسخگویی و تأیید آن‌ها را پیدا کنند. برای به حداکثر رساندن اثربخشی، ما نیاز به هماهنگی این مکانیک‌های متنوع و همکاری بین نهادهای مختلف که با توجه به جنبه‌های مختلف نیازها و اولویت‌های قربانیان، داریم. به عنوان مثال، در اکثر کشورها نیازها، اطلاعاتی خانواده با کنار هم قرار دادن مکانیک‌های مختلف برای جمع‌آوری همه‌ی اطلاعاتی که منجر به شناسایی افراد مفقود شده می‌شود، بهتر نتیجه می‌دهد. (Nesiah, 2002, 842-843)

نتیجه‌گیری

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، در قلب نهضت‌های بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر قرار گرفته و موتور محرک و مرکز ثقل فعالیت‌های بشردوستانه می‌باشد که در ترسیم الفبای حقوق بشردوستانه بین‌المللی و توسعه قواعد حقوق بین‌الملل عرفی و قواعد حمایتی آن نقشی مثبت و پیشگامانه داشته است و این مهم با نگاهی به دست‌آوردهای اقدامات این کمیته از جمله فعالیت‌های این کمیته در عرصه دیپلماتیک که در طی سالیان متمادی به تشویق و تسهیل برگزاری کنفرانس‌های دیپلماتیک، تهیه پیش‌نویس اسناد در روند مذاکرات و ارائه پیشنهادات و آمار و ارقام مکتسبه سرتاسر جهان به وضوح قابل درک است. و این کمیته تا حد زیادی به عنوان یک میانجی بی‌طرف خود را نزد افکار عمومی جهانی معرفی نموده و مورد اعتماد تمامی طرفین درگیر در مخاصمه و سایرین است. در رابطه با مفقودین علاوه بر کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو و پروتکل‌های الحاقی به آن، مقررات و نهادهای متعددی وجود دارد، از جمله این قواعد و نهادها: کنوانسیون منع ناپدید شدن اجباری و کمیسیون بین‌المللی مفقودین را می‌توان برشمرد. مفقودین از حمایت‌های خاصی برخوردارند. حق خانواده‌ها برای آگاهی از سرنوشت بستگان‌شان، مبنای برخورداری مفقودین از چنین حمایت‌هایی

است. در راستای حمایت از خانواده‌های مزبور، نهادهای مختلف در حال فعالیت هستند که در این بین نقش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ بسیار حائز اهمیت است؛ تقریباً این کمیته از تمامی امکانات موجود و تکنولوژی‌های روز برای کمک و حمایت از این افراد بهره جسته است و در جهت کاهش آلام مفقودین و خانواده‌های آنها موفق عمل کرده است اما فعالیت‌های این گونه نهادها بیش‌تر مربوط به زمانی است که افراد مفقود و یا ناپدید شده‌اند در واقع بعد از بروز این مشکل است اما متأسفانه، اقدامات کافی پیشگیرانه برای جلوگیری از ناپدید شدن و ارائه اطلاعات حیاتی در درگیری‌های اخیر صورت نگرفته است؛ مقررات و قوانین موجود که این کمیته برطبق آنها بسیاری از فعالیت‌های خود را جامه عمل می‌پوشاند نیز تمام دسته‌های افراد مفقود شده را پوشش نمی‌دهد، مثلاً غیرنظامیان مفقود شده توسط کنوانسیون چهارم ژنو حمایت نمی‌شوند. کما این که نماینده کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در رابطه با این موضوع تأکید کرد که: که کنوانسیون در رابطه با یک موضوع مهم ساکت است و آن این که آنها طرفین درگیری را مکلف به جست‌وجوی سربازان طرف مقابل که نامشان در لیست افراد فوت شده نیست، نمی‌کند و همچنین آنها را مکلف به جست‌وجو غیر نظامیان نیز نمی‌کنند که از این نظر خلأ عظیمی است که انتظار می‌رود این کمیته فعالیت‌های خود را در معیت نهادهای قانونگذار در رابطه با پیشگیری از مفقود شدن افراد متمرکز کند تا شاهد ازهم پاشیدن خانواده‌ها در سراسر جهان نباشیم.

پیشنهادهات

در پایان برای پیشگیری از مفقود شدن افراد و حمایت بهتر از این افراد و خانواده‌هایشان دو نکته به شرح ذیل پیشنهاد می‌گردد:

- در طول یک درگیری می‌توان اقداماتی را برای جلوگیری از مفقود شدن افراد انجام داد. برای مثال، اگر تمام رزمنده‌ها اسناد هویت سازمانی داشته

باشند، ممکن است سرنوشت آن‌ها ثبت شود. تمام مرگ‌ومیر باید ثبت شود و اطلاعات مربوط به دفن یا سرنوشت بقای انسان‌ها نگهداری شود. همچنین، پرونده‌های مربوط به بازداشت یا دستگیرشدگان باید حفظ شود.

- تکلیف و تعهد مربوط به نگهداری و تبادل اطلاعات مفقودین و اجساد با وجود این که در مقررات اشاره شده نیاز به تقویت بیشتر و رفع ابهام دارد؛ و برای رفع این ابهامات بهتر است تفسیریه و مواد بیشتری به این موضوعات اختصاص یابد

• فارسی

- (۱) سلطانی، غلام، بررسی رابطه‌ی تکمیلی حقوق بشردوستانه و حقوق مخاصمات مسلحانه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق بین‌الملل، دانشگاه تهران (پردیس البرز)، تابستان ۱۳۹۴
- (۲) صدرایی، فهیمه، نقش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در تحول حقوق بین‌الملل با تاکید بر تفاسیر کمیته درباره قواعد حقوق جنگ، پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق بین‌الملل، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران مرکزی)، زمستان ۱۳۹۲
- (۳) ضیائی بیگدلی، محمدرضا، اسلام و حقوق بشردوستانه بین‌المللی، تهران: انتشارات کتابخانه گنج دانش، (۱۳۹۰)
- (۴) کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را بهتر بشناسیم، تهران، (۱۳۹۱)
- (۵) مروت، مجتبی، "نقش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در حمایت از قربانیان جنگی"، فصلنامه پژوهش حقوق، سال سیزدهم، شماره ۳۲، بهار ۱۳۹۰
- (۶) هنکرتز، ژان ماری، لوئیس دوسوالدبک، حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی، جلد اول، ترجمه دفتر امور بین‌الملل قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، تهران: انتشارات مجمع علمی و فرهنگی مجد، چاپ اول، (۱۳۹۲)

• **English:**

۱. Annual Report 2008, Annual Report, 27-05-2009
Central tracing agency and protection ICRC.
۲. Crettol, Monique, Marie La Rosa, Anne, "The missing and transitional justice: the right to know and the fight against impunity", international review of the red cross, Volume 88 Number 862 June (2006)
۳. Dunant, Jean *Henri*, A Memory of Solferino (Geneva, International Committee Of The Red Cross), (1986).
۴. Henckaerts, Jean-Marie, Doswald-Beck, Louise, Customary International Humanitarian Law, Vol. II, Cambridge University Press, New York, (2005)
۵. ICRC, Living with Absence: Helping the Families of the Missing, ICRC, Geneva, (2014)
۶. . Martin, Sophie, " The missing", international review of the red cross, IRRC No. 848, vol.84, pp 723-727, (31 Desember 2002)
۷. Missing persons a hidden tragedy. Available in: <http://www.icrc.org>. (August 2007).
۸. Missing person, and victims of enforced disappearance in Europe, Council of Europe, www.commissioner.coe.int, March 2016 Printed in France

مرکز آموزش ملی - کاردردی
سازمان برادری شهرداری های
مقامات

بنیاد علمی قانون یار برگزار می کند

با همکاری و حمایت معنوی
مرکز آموزش علمی - کاردردی سازمان همیاری شهرداری های استان اصفهان

همایش ملی

علمی - پژوهشی فقه و حقوق اسلامی

دکتر بهنام اسدی

مدرس هیات همایش:

پذیرش مقاله در تمامی زمینه های علوم تربیتی و روان شناسی (تمامی گرایش ها)، برنامه ریزی درسی علوم مشاوره، فلسفه تعلیم و تربیت، آموزش و پرورش، آموزش الکترونیک، برنامه ریزی آموزش عالی علوم اجتماعی، فرهنگ، هنر (تمام گرایش ها)، ارتباطات اسلامی و سایر موضوعات مرتبط با علوم انسانی

مسئول برگزاری

پایگاه های نمایه کننده مقالات همایش

Sponsored and Indexed by

CIVILICA

We Respect the Science

TPBIN.com

Sponsored And Indexed

همایش های ایران

Symposia

CONF PAPER

کتابخانه علمی

کتابخانه علمی

کتابخانه علمی

شهری علمی ایران

Association of Islamic Scientific Associations

جهت چاپ مقالات خود در دیگر همایش های قانون یار

کافیت قابل word مقاله خود را به همراه

شماره تماس به آدرس ایمیل زیر ارسال نمایید

phdsara@yahoo.com

ارسال مقاله در واتس آپ یا تلگرام به شماره

09100636002

همایش های علمی و پژوهشی، هر ساله در دو نوبت برگزار می شود

دیرخانه همایش: تهران، میدان انقلاب، خ منبری جاوید، کوچه مینا، پلاک ۲۹، طبقه سوم

واحد مشاوره ۰۲۱۶۶۹۷۹۵۱۹ - ۰۲۱۶۶۹۷۹۵۲۶ واحد صدور مدرک ۰۲۱۴۴۴۴۷۶۴